

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074492821872/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Slægten

KRÆSTEN. Jamen ikke for at misbruges.

UNG-GRAVES. Erfaringer kan nemt være et Par Tusind Kroner værd. (stærkt) Min Mening er i det hele, at I brave Folk i Hedegaard Sogn trænger til at benytte en større Tabel — i Livets Regnskab.

KRÆSTEN (frem og tilbage; stanset). Maa a spør': Ved du selv Rede paa din Gæld?

UNG-GRAVES. Selvfølgelig. Ogsaa nøjagtig.

KRÆSTEN (studs). Nøjagtig?

UNG-GRAVES (tager en Bog op af Lommen og rækker Faderen). Her staar hver Øre.

KRÆSTEN. Og det passer?

UNG-GRAVES. Ogsaa til Punkt og Prikke.

KRÆSTEN. Naa — ja — hm — saa (gemmer Bogen i Skrivebordet)

PER KOLD (ind fra venstre). Hør Kræsten! hvad skal vi gøre ved det Stænge? Det Føløg bliver ved og sparker det ned, kan du ikke følge med ud og se paa det?

KRÆSTEN. Det faar være til siden, — i Øjeblikket har vi andet at tænke paa.

PER KOLD (ser rundt paa de alvorlige Ansigter). Ja, det kan a se paa jer. Men nu vil a ogsaa være med i det — hvad er det her foregaar?

(Lille Pause)

ANN' KATRIN'. Ung-Graves har brugt for mange Penge i København.

PER KOLD. Ikke andet end det! Er det noget at gaa og mule for. Det er sgu ikke nemt for et ungt, rask Mennesk' som Graves at staa for æ Skrald paa saadan Plads — betal de Skillinger! Og vil I ikke, saa vil sgu a, saa En kan blive fri for den Surhed i Gaarden. (knapper Vesten op. Inderlommen er syet til, saa han ma' ta' Lommeulven til Hjælp. Han tæller langsomt nogle Hundredkrone-Seedler, en efter en) De her bette Ka'le kan vel nok løse de Beter, hæ hæ. A har aldrig været i København ganske vist, men a har Fan flyttne været i Randers, og a har ogsaa gaaet i Byen, ha ha. Kan du huske, Graves, ned ad Mortensgade og saa til venstre, er du med — hui! — —

Hvad Sørenme ^(hæller om igen) En, to, tre. — Og saa meget har a set af Verden, at de her bette Ka'le kan *jen* Mennsk' ikke svire op, om han saa soldede fra Morgen til Aften ti Aar i Træk, — derfor garenteres.

KRÆSTEN. Ja du skal ha' Tak, Per, men de kan ikke klare det.

PER KOLD ^(forundret). Kan de ikke klare det! ^(forsagt) Kan de virkelig ikke klare det. Ja, saa staa det hele sgu stille — a kan forstaa mange Ting, og a kan forstaa, at Jorden er rund, men det her kan a Fan flytme ikke faa ind i mit Hoved. ^(for sig selv) Ja, der har vi det, han skulde aldrig ha' været fra Hedegaard, Fans ogsaa. ^(højt) A vil ligegodt sige saameget, at Ung-Graves skulde aldrig ha' været afsted. Han har vist heller aldrig forlangt det. Og hvem har tvunget ham? Skulde det ikke være stort? Var det ikke en Smule for at prale? Ja, det er dig a spør, Kræsten Gravesen.

KRÆSTEN ^(stiltfærdig, bekendende). A har selv tænkt paa det samme. A vil ikke mere gøre mig til af noget. A er i den her Tid kommen til at forstaa, at det er det stille dagligdags Liv, det kommer an paa. Bare En kunde være stille, saa tror a ogsaa, En kunde blive lykkelig.

ANN' KATRIN' ^(praktisk). Men hvad saa nu? Vi skal ha' Rede paa det — —

KRÆSTEN. Ja, a véd snart ikke — han er ikke Bonde, han har ingen Eksamen, hvad er han til? hvad er han værd?

KAREN ^(træder kæk frem). Hvad han er værd? Hvad Ung-Graves er værd? Han er den sandfærdigste og vel nok den stærkeste af jer allesammen, naar det kommer til Stykket — Og *han* har Fremtiden for sig. ^(med fuld Kraft og Evidens) Jeg tør betro ham mit Liv!

(Bevægelse)

UNG-GRAVES ^(rask hen til hende). Aa, Karen! ^(griber hendes Haand) Tak skal du ha' — Tusind Tak for dit Svar! ^(til sig selv og dem alle med en usædvanlig, gennembrydende Kraft og Lykkefølelse) Nu er jeg glad — nu har jeg et Maal! Nu er jeg stærk. — —

AXELSEN ^(betænkel'g). Ja, dether synes jeg nu ikke saa godt om.